

Lidia Vianu
Director

C. George Săndulescu
Executive Advisor

Nihil sine Deo...

Am avut o lungă discuție cu pictorul Mircea Barzuca, fost jurist și fost muzeograf cunoscut. La moartea Regelui Mihai. Reiau cuvintele lui pentru cititorii Editurii *Contemporary Literature Press*.

„La 30 decembrie 1947, prin lovitură de stat, Regele Mihai, iubit de întregul popor încă din copilăria sa, și unul dintre înfăptuitorii sfârșitului războiului pentru România, a fost obligat să abdice, fapt care din punct de vedere legal constituia o lovitură de stat.

Această lovitură de stat a continuat prin abrogarea monarhiei ca formă de guvernământ și adoptarea ilegală, mincinoasă, de către o Adunare Națională improvizată, a noii constituții. Consecințele acestei lovituri de stat s-au menținut și mai departe, deoarece, în dreptul constituțional, nulitățile nu se acoperă, și, în acest context, toate constituțiile adoptate ulterior, inclusiv cea aflată astăzi, chipurile, în vigoare, sunt acte juridice nule.

S-a spus că, în 1989, prin acte revoluționare, caracterul noii constituții create, precum și al modificărilor ei, ar fi legal. Această afirmație este mincinoasă, deoarece acțiunea revoluției a fost deturnată

într-o nouă lovitură de stat, de către moștenitorii celor care au săvârșit actele ilegale din anul 1947.

Regele Mihai, o personalitate excepțională, care a învățat de mic copil meseria de rege, a avut și o vocație excepțională pentru această funcție supremă în stat. Odată ce a fost ilegal gonit din țară, el a fost obligat să trăiască în exil, adică într-un soi de pușcărie.

Știm din antichitate că excluderea unui cetățean, trimiterea lui în exil, era o pedeapsă cumplită, care ducea adesea la moartea celui pedepsit. Prin exil, Regele Mihai I a fost incontinuu regele României, de la înscăunarea sa ca Rege și până la decesul ce a îndurerat cumplit întreaga Românie.

Puterea comunistă, care trăiește și astăzi în România, s-a comportat oribil cu Regele Mihai pe toată perioada exilului său: l-a urmărit, l-a lipsit de mijloace de existență, l-a jignit în mod public fără rușine, chia și după 1989, adică într-o epocă în care, chipurile, libertatea s-a instaurat, iar cetățenii sunt liberi și demni.

Instaurarea monarhiei în România ar fi singura formă de guvernământ prin care românii și-ar recăpăta demnitatea, instrucțiunea, starea materială normală, iar țara ar putea redeveni ceea ce a fost în timpul domniei regilor noștri.

Este de datoria judecătorilor și procurorilor, adică a juriștilor, să pună la cale mijloacele juridice prin care societatea să se trezească, guvernanții să fie obligați să creeze legi drepte, iar România să-și recapete demnitatea de țară latină, alături de țările democratice ale Uniunii Europene.”

Mircea Barzuca

„Dacă oamenii vor să mă întorc înapoi, mă voi întoarce înapoi.”

